

reportatge fotogràfic

La Devesa

>> A l'hivern, les branques dels arbres es retallen en el cel i suggereixen formes fantasmagòriques.

Text i fotos > **JOSEP VILALLONGA ANGLADA**

Les fotografies d'aquest reportatge (entre d'altres) es poden contemplar a la sala d'exposicions dels Amics del Museu d'Art de Girona durant tot el mes de gener.

A finals de l'estiu del 2017 vaig creuar casualment la Devesa de Girona. Era diumenge, el dia havia estat calorós i començava a fosquejar. No vaig poder evitar una sensació d'incomoditat en endinsar-me entre els grans plàtans. El parc em va semblar inhòspit i fred, massa gran, fosc i solitari. Una mica intimidat, vaig apressar el pas. Aleshores, vaig sentir, lluny, crits de mainada. Quan vaig sortir del bosc de plàtans i l'espai es va obrir, uns homes, ja d'una certa edat, jugaven a voleibol mig a les fosques en un camp de terra improvisat amb una xarxa trencada. Mentrestant, les dones acabaven de recollir les taules i les cadires plegables i els nens corrien per l'herba seca, cridant. Pel que semblava, unes quantes

famílies havien passat la tarda (o potser el dia) a la Devesa fent pícnic i es disposaven a tornar a casa.

Vaig pensar que la Devesa era un espai sorprenent i que, possiblement, acollia molta més vida del que podia semblar. Uns dies després, vaig tornar-hi amb la càmera a coll, amb el propòsit de captar imatges genuïnes del que diuen que és el parc més gran de Catalunya, un parc que no acaba de trobar el seu encaix dins de la ciutat de Girona.

He estat un any passejant per la Devesa per intentar descobrir-ne l'ànima.

La Devesa és com una carpa de circ, en què allò realment interessant no és la lona, sinó les coses que s'hi amaguen i els fets extraordinaris que hi succeeixen.

>> *Les primeres boires apareixen amb l'arribada de la tardor.*

L'espai natural de la Devesa (amb els seus plàtans altíssims, les seves grans avingudes, els jardins francesos...) no sembla suficientment interessant per atraure els gironins.

És veritat que el pas de les estacions en canvia la fisonomia i la fa atractiva. A l'hivern el parc es vesteix amb l'extensa gamma de grisos de l'escorça dels plàtans i es mostra particularment inhòspit i solitari. Amb l'arribada de la primavera, el verd s'imposa, els arbres rebroten, l'herba creix i a les brigades de manteniment se'ls multiplica la feina. A l'estiu els plàtans conserven el verd i la frondositat gràcies a la persistència del reg. La tardor arriba lentament, els plàtans comencen a despullar-se i els ocres, grocs i marrons es reflecteixen als tolls de la pluja que cau. La Devesa s'anima uns dies durant les Fires de Sant Narcís i a poc a poc cau en la malenconia de l'hivern.

Però, malgrat aquests canvis, els passejants que s'hi senten atrets són escassos: esportistes, estudiants que fan campana, parelles, turistes o simples passejants que semblen una mica perduts en la immensitat del parc.

Només les activitats que s'hi fan regularment o de forma esporàdica són capaces de treure la Devesa d'una mena d'ensopiment crònic. El mercat, els partits de futbol improvisats, la Fira del Circ, els concerts de l'Auditori, les Fires de Sant Narcís, els banyistes, les fires comercials, etc., atrauen un nombre important de visitants.

Aleshores, la Devesa s'illumina i es transforma en un espai ple de vida. Però és només un curt miratge abans de retornar a la seva naturalesa primigènia d'espai aliè, fred, inhòspit i solitari a què sembla condemnada.

>> Des de la Devesa es pot contemplar una vista magnífica del Barri Vell de Girona.

>> A finals del febrer passat, poc abans del migdia, van caure quatre flocs de neu que ni tan sols van aconseguir emblanquinar el terra. La bellesa efímera d'un moment extraordinari.

>> La gàbia d'ocells dels jardins francesos acull tres galls dindis. El mascle sempre està disposat a presumir del seu plomatge.

>> La brigada de manteniment del parc té feina tot l'any però a la tardor es multiplica quan cal recollir les fulles caigudes dels plàtans.

>> El mercat és un reflex fidel de la societat gironina. Gent de tota mena i condició vinguda dels indrets del planeta més diversos s'afanyen en una activitat comercial intensa i tradicional.

>> Els partits que els joves de la comunitat boliviana de Girona organitzaven al camp de futbol de la Devesa es van acabar de sobte quan es van treure les porteries i l'espai es va reconvertir en una esplanada sense cap funció específica.

>> A l'Auditori el concert està a punt de començar. Entre bastidors es palpa la tensió. Cal vestir-se per a l'ocasió i escalfar dits i llavis.

>> La primera edició del Festival Internacional del Circ Elefant d'Or que es va fer a Girona va portar artistes extraordinaris, com els que formen la xinesa Jinan Acrobatic Troupe.

>> Les restes d'un antic circuit esportiu serveixen als joves (en la seva immensa majoria immigrants que no tenen prou diners per pagar-se un gimnàs) per mantenir-se en forma.

>> Les carpes de Fira de Girona es munten cada any per acollir la Fira de Mostres, el Fòrum Gastronòmic i el Girocòmic.